

teprve výměrem ze dne 12. července 1929, doručeným mu dne 15. července 1929, zpraven, že usnesení bylo omylem vydáno přímo matce dítěte, ale usnesení samo nebylo mu soudem vůbec doručeno. Stížnost mateřské poručnice, podaná do onoho usnesení dne 27. července 1929, není tudíž opožděná, neboť rekursní lhůta podle § 11 nesp. říz. nezačala dosud ani běžeti.

Čís. 9530.

Předpis § 349 cřs. v nesporném řízení neplatí. Do usnesení v nesporném řízení, že přezvědná osoba jest povinna vypovídati, jest přípustným rekurs přezvědné osoby.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1930, R I 20/30.)

V pozůstalostním řízení mělo býti zjištěno, zda některé vkladní knížky, vydané záložnou města T., mají býti vyloučeny ze soupisu pozůstalosti. O věci měl býti slyšen ředitel záložny města T., jenž však odepřel vypovídati z důvodu, že by porušil obchodní tajemství, an nebyl představenstvem záložny sprostěn závazku mlčenlivosti. Pozůstalostní soud uložil řediteli, by vypovídal o okolnostech, týkajících se vlastnictví ke vkladům záložny města T. Rekursní soud rekurs ředitele odmítl. Důvody: Cís. patent o řízení nesporném čís. 208/1854 ř. zák. nemá předpisů o provádění osvědčení (důkazu) osobami přezvědnými. Jest tedy podle § 7 obč. zák. použití obdobou ustanovení civilního řádu soudního. Podle § 349 c. ř. s. není proti rozhodnutí o důvodnosti odepření výpovědi samostatná stížnost; bylo tudíž stížnost přezvědné osoby odmítnouti (viz poznámky k § 324 cřs., vydání Dr. Schauer, Dr. Neumann Komentář k § 324 c. ř. s.).

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu znovu rozhodl.

Důvody:

Přezvědná osoba odepřela výpověď v pozůstalostním řízení (§ 2 čís. 5 nesp. říz.). Pozůstalostní soud rozhodl usnesením, že jest přezvědná osoba povinna vypovídati a že bude proti ní pe právní moci tohoto usnesení postupováno exekucí, setrvá-li při svém odporu. Rekursní soud odmítl stížnost přezvědné osoby, použiv obdobně § 349 c. ř. s., podle něhož není samostatného opravného prostředku proti rozhodnutí o tom, zda odepření výpovědi jest důvodné. Stížnost přezvědné osoby do tohoto odmítacího usnesení jest oprávněná. V mimo-sporném řízení platí o opravných prostředcích předpisy §§ 9 až 16 nesp. říz., pokud zvláštní zákony neustanovují jinak. Císařský patent ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. z. nemá zvláštních předpisů o provádění důkazu osobami přezvědnými. O stížnosti těchto osob platí tedy všeobecný předpis § 9 nesp. říz., podle něhož může podati stížnost, kdo se má za stížena opatřením soudu první stolice ve věci nesporného soudnictví, t. j. každý účastník řízení, jehož práva, ať ma-

jetková ať jiná, mohou býti dotčena opatřením mimosporného soudce. Zvláštního předpisu § 349 c. ř. s., daného jen pro řízení sporné, nelze tu použítí ani obdobně. Protože rekursní soud neprávem odmítl stížnost jen z tohoto důvodu, vysloviv, že nemá možnosti, by uvažoval o stěžovatelově oprávnění a o důvodnosti odepření výpovědi, bude se mu nyní i těmito otázkami obíratí.

Čís. 9531.

Objemné zápisky stran, obsahující mimo celé přednesy stran po stránce skutkové a průvodní také právní vývody, jest považovati za osnovy protokolů, jichž vložení do spisů jest zmatkem podle § 477 čís. 8 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1930, Rv I 20/29.)

Žalobu o zaplacení peněžité pohledávky o b a n i ž š í s o u d y zamítly. N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů, jakož i ústní jednání jim předcházející včetně ústního jednání ze dne 5. února 1927 jako zmatečné a vrátil věc soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Procesní soud první stolice zásadně neprotokoloval obsah nového přednesu stran k stavu věcí se vztahujícího a průvodní prostředky o tom nabízené, nýbrž přímo nařizoval stranám anebo připouštěl, by o tomto novém přednesu založily zápisky. Tyto však neodpovídají předpisu § 265 c. ř. s., neboť obsahují mimo celé přednesy stran po stránce skutkové a průvodní také právní vývody a mimo to nejsou stručné, nýbrž jsou to objemné spisy o 6, 7, 8 a 11 stránkách. Úhrnem obsahují tyto zápisky 46 stran, kdežto ostatní obsah ústního jednání kromě výsledku průvodního řízení jest sepsán na 8 stranách. Takové zápisky jest však považovati za osnovy jednacích protokolů, jež podle předpisu § 210 druhý odstavec c. ř. s. nesmějí býti přijímány, a poněvadž byly vloženy do spisů, jest to důvodem zmatečnosti podle čís. 8 § 477 c. ř. s., k němuž třeba přihlížeti z povinnosti úřední podle předpisu § 494 a 513 c. ř. s. Podle § 510 c. ř. s. bylo proto uznati, jak se stalo.

Čís. 9532.

Nárok osob pozůstalých po usmrceném proti škůdci jest posuzovati výlučně podle § 1327 obč. zák.

Manžel nemůže se domáhati na tom, jehož vinou byla manželka usmrcena, náhrady škody z důvodu, že mu bezplatně obstarávala domácnost a že mu poskytovala pravidelně peněžité příspěvky.

Manžel nemá ze zákona proti manželce nárok na výživné.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1930, Rv I 548/29.)